

گزارش کوتاه

ارزیابی اثربخشی برنامه آموزشی "بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی" بر ارتقاء دانش و دیدگاه کارشناسان دفاتر توسعه آموزش پزشکی

پروین رضایی گزگی^۱، سمیه نوری حکمت^۲، مهلا سلاجقه^{۳*}

چکیده

مقدمه: اهمیت منابع انسانی در سازمان‌ها، به‌ویژه در دانشگاه‌های علوم پزشکی، مورد توجه ویژه‌ای قرار گرفته است. بدلیل نقش حیاتی کارشناسان دفاتر توسعه آموزش در ارتقای کیفیت و عملکرد آموزشی در دانشگاه‌های علوم پزشکی، این مطالعه با هدف ارزیابی اثربخشی برنامه آموزشی "بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی" بر ارتقاء دانش و دیدگاه کارشناسان دفاتر توسعه آموزش پزشکی انجام شد.

روش بررسی: یک مطالعه نیمه‌تجربی برای اجرا و ارزیابی یک برنامه آموزشی میان‌مدت با هدف بهبود دانش و دیدگاه کارشناسان دفاتر توسعه آموزش پزشکی طراحی شد. این برنامه بر اساس بررسی متون، مطالعه اسناد بالادستی و نیازسنجی از طریق گروه‌های متمرکز با متخصصان آموزش پزشکی تدوین گردید. برنامه شامل ۸ کارگاه آموزشی بود. که به‌صورت سرشماری بر روی ۱۶ نفر از کارشناسان دفاتر توسعه دانشکده‌ها و بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام شد و اثربخشی مداخله از طریق آزمون‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج: بعد از مداخلات آموزشی انجام شده، افزایش معناداری در دانش شرکت‌کنندگان مشاهده شد، به‌طوری که میانگین نمرات از 1.87 ± 2.05 به 1.51 ± 3.75 ارتقا یافت، بیشترین تغییر در حوزه هدایت دانشجویان استعدادهای درخشان مشاهده شد. همچنین نمره دیدگاه کارشناسان از 12.83 ± 73.11 به 7.88 ± 76.83 افزایش یافت که نشان‌دهنده تغییر مثبت در دیدگاه آن‌ها نسبت به نقش خود در ارتقای کیفیت آموزش بود.

نتیجه‌گیری: این یافته‌ها بر ضرورت آموزش تخصصی برای کارشناسان دفاتر توسعه آموزش تأکید می‌کنند و نشان می‌دهند که چنین برنامه‌هایی می‌توانند فرهنگ یادگیری مستمر و توسعه حرفه‌ای را تقویت کنند.

کلیدواژه‌ها: آموزش پزشکی، آموزش مستمر، یادگیری سازمانی، توسعه حرفه‌ای، دفتر توسعه آموزش (EDO)

۱-استادیار، گروه آموزش پزشکی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران.

۲-استاد، پژوهشکده آینده پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران.

۳-استادیار، گروه آموزش پزشکی، مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان، ایران.

پست الکترونیکی: mahla.salajegheh.90@gmail.com

* (نویسنده مسئول): تلفن: ۹۸۹۱۳۱۹۸۱۸۵۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴ / ۰۳ / ۲۶

تاریخ بازبینی: ۱۴۰۴ / ۰۳ / ۲۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴ / ۰۲ / ۲۸

در دهه‌های اخیر، سازمان‌ها به‌طور فزاینده‌ای به این درک رسیده‌اند که منابع انسانی بارزترین دارایی آن‌ها محسوب می‌شود (۱). تغییر تمرکز از دارایی‌های ملموس به دارایی‌های ناملموس مانند دانش، نگرش و شایستگی‌ها، توسعه حرفه‌ای و یادگیری مستمر، کارشناسان را به اولویتی اساسی تبدیل کرده است (۲). این موضوع به‌ویژه در دانشگاه‌ها که محور اصلی آن‌ها آموزش و تولید دانش است، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (۳). این مسئله در دانشگاه‌های علوم پزشکی که متعهد به مأموریت دوگانه آموزش و تولید دانش در حوزه سلامت هستند، اهمیت بیشتری می‌یابد. در این مؤسسات، تأکید بر آموزش متخصصان آینده نظام سلامت برای پیشرفت دانش پزشکی و ارتقای مراقبت از بیماران حیاتی است (۴).

یکی از اصلی‌ترین نهادهایی که مسئولیت مدیریت و ارتقا کیفیت آموزش پزشکی را در دانشگاه‌ها به عهده دارد، مراکز مطالعات و توسعه آموزش می‌باشند. در این چارچوب، دفاتر توسعه آموزش در دانشکده‌ها و بیمارستان‌ها، به‌عنوان بخشی از مراکز مطالعات و توسعه آموزش، نقش کلیدی در بهبود فرآیند یادگیری و ارتقای کیفیت آموزش ایفا می‌کنند. این دفاتر که در دانشکده‌ها و بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه‌های علوم پزشکی مستقر هستند، به‌عنوان زیرمجموعه‌های اختصاصی و بازوهای اجرایی EDC در تحقق سیاست‌های کلان مراکز مطالعات و توسعه آموزش، ایفای نقش می‌کنند (۵). وظایف این دفاتر شامل نظارت و پایش عملکرد آموزشی دانشکده‌ها و بیمارستان‌ها، توانمندسازی اعضای هیئت علمی، همراهی آن‌ها در اجرای طرح‌های نوآورانه آموزشی و پژوهش در آموزش، تشکیل کمیته‌های توسعه دانشجویی در این مراکز و مشارکت در برنامه‌ریزی آموزشی است. اهمیت این دفاتر به دلیل نزدیکی و ارتباط مستقیم آن‌ها با محیط‌های آموزشی، حائز توجه بسیار است (۶).

کارشناسان این دفاتر به‌عنوان تسهیل‌گران و حامیان برنامه‌های آموزشی عمل می‌کنند و نقش آن‌ها در دستیابی به

اهداف توسعه آموزش، محوری است (۷، ۸). با این حال، پیچیدگی و تخصصی بودن آموزش پزشکی، همراه با چالش‌های ناشی از محدودیت زمانی و تنوع نقش‌های اعضای هیئت علمی، نشان می‌دهد که کارشناسان این دفاتر نیازمند آموزش‌های تخصصی و هدفمند برای انجام بهینه وظایف خود هستند (۹) که عمدتاً در فضاهای کاری دانشگاهی به فراموشی سپرده می‌شوند. با وجود نیاز به آموزش‌های ساختارمند کارشناسان دفاتر توسعه، در بررسی محققان این مطالعه، پژوهش‌هایی که به تدارک این مداخلات ساختارمند و ارزیابی اثربخشی آن‌ها پرداخته باشد یافت نشد. در بررسی‌هایی با موضوعات تقریباً مشابه، مطالعات نشان داده‌اند که مشارکت کارشناسان دانشگاه در کارگاه‌های آموزشی با عملکرد آنان رابطه مثبت دارد (۱۰، ۱۱).

مطالعه Bingwa و Ngibe (۲۰۲۲) به بررسی درک اعضای هیئت علمی از برنامه‌های آموزشی، همراه با چالش‌ها و پیچیدگی‌های مربوط به توانمندسازی آنان برای بهبود بهره‌وری پرداختند. آن‌ها دریافتند که دانشگاه فاقد سیستم مناسبی برای ارزیابی و سنجش تأثیر برنامه‌های آموزشی ارائه شده به کارشناسان حوزه آموزش است (۱۲).

نظریه نقش سازمانی بیان می‌کند که افراد در یک سازمان بر اساس موقعیت و مسئولیت‌های خود، نقش‌های خاصی ایفا می‌کنند که بر عملکرد کلی سازمان تأثیر می‌گذارد (۱۳). Anglin و همکاران (۲۰۲۲) مهم‌ترین موضوعات در کاربرد نظریه نقش سازمانی در مدیریت را شناسایی کردند و در یافته‌های خود به فرصت‌های ازدست‌رفته در مدیریت سازمان‌های آموزشی اشاره نمودند (۱۴).

با توجه به ویژگی‌های تخصصی آموزش در علوم پزشکی و زبان علمی خاص این حوزه، ضروری است که کارشناسان دفاتر توسعه آموزش با مفاهیم، دانش تخصصی و شرح وظایف شغلی خود به‌طور کامل آشنا باشند. باوجود اهمیت این موضوع،

مطالعات معدودی به بررسی نیازها و اثربخشی آموزش‌های ارائه‌شده به کارشناسان این دفاتر پرداخته‌اند.

براساس نظریه یادگیری سازمانی، سازمان‌ها می‌توانند با سرمایه‌گذاری در یادگیری کارشناسان، توانایی‌های سازمان خود را افزایش دهند (۱۴). اگرچه اهمیت آموزش کارشناسان در بسیاری از مطالعات مورد تأیید قرار گرفته است (۱۵، ۱۶)، اما این موضوع برای کارشناسان دفاتر توسعه آموزش به دلیل تنوع نقش‌ها و محدودیت زمانی این افراد، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. مطالعات پیشین عمدتاً بر آموزش اعضای هیئت علمی متمرکز بوده‌اند و توجه کمتری به نقش کارشناسان و تأثیر آموزش آن‌ها بر عملکرد دفاتر توسعه آموزش شده است (۱۷).

از سوی دیگر، بر اساس نظریه سرمایه انسانی، سرمایه‌گذاری در آموزش کارشناسان می‌تواند به بهبود بهره‌وری سازمانی منجر شود (۱۸). علاوه بر این، نظریه یادگیری سازمانی نشان می‌دهد که سازمان‌ها با ایجاد فرصت‌های یادگیری برای کارشناسان، نه تنها مهارت‌ها و دانش فردی را ارتقا می‌دهند، بلکه انعطاف‌پذیری و توانایی سازگاری با تغییرات محیطی را نیز افزایش می‌دهند (۱۴).

این مطالعه با هدف ارزیابی اثربخشی برنامه آموزشی "بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی" بر ارتقاء دانش و دیدگاه کارشناسان دفاتر توسعه آموزش پزشکی انجام شد. نتایج این مطالعه می‌تواند به شناسایی شکاف‌های موجود در آموزش و ارائه راهکارهایی برای بهبود عملکرد دفاتر توسعه آموزش کمک کند.

روش بررسی

نوع مطالعه و محیط پژوهش

این مطالعه نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون در آبان لغایت دی ماه ۱۴۰۲ در دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام شد.

شرکت‌کنندگان

جامعه مطالعه شامل تمامی کارشناسان دفاتر توسعه آموزش این دانشگاه بود که به روش سرشماری وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود به مطالعه، داشتن اشتغال به عنوان کارمند در دفتر توسعه آموزش دانشکده یا بیمارستان یا درگیربودن در فعالیت‌های مرتبط با دفاتر توسعه آموزش بود. معیارهای خروج شامل عدم تمایل به مشارکت در مطالعه، عدم حضور در بیش از یک جلسه از برنامه آموزشی و تکمیل نکردن فرم‌های ارزیابی برنامه بود.

طراحی برنامه آموزشی

برای طراحی برنامه آموزشی با عنوان RISE (بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی)، ابتدا مطابق با نظریه یادگیری مبتنی بر نیاز، یک نیازسنجی از طریق تشکیل دو گروه متمرکز در مرکز مطالعات و توسعه آموزش با حضور متخصصان آموزش پزشکی انجام شد. برای انجام مطالعه، کد اخلاق از کمیته اخلاق وزارت بهداشت کسب شد (IR.KMU.REC.1402.255).

اجرای برنامه

در فاز اجرا، یک برنامه میان‌مدت متشکل از هشت کارگاه آموزشی برگزار شد. در برنامه RISE، بر اساس نظریه اجتماعی-فرهنگی، محیط یادگیری به صورت گروه‌محور و غیررسمی طراحی شد تا امکان تعامل و مشارکت کارشناسان در فرآیند آموزش و یادگیری فراهم گردد. بر اساس این نظریه، یادگیری یک فرآیند اجتماعی است که در آن افراد از طریق گفتگوهای مشارکتی به دانش دست می‌یابند (۱۹). هر کارگاه شامل بخش‌های مبانی علمی، تعریف مسئله، اهمیت موضوع، نقش کارشناسان و انتظارات از آن‌ها بود. پس از هر کارگاه، یک تکلیف عملی به کارشناسان محول می‌شد.

ارزیابی برنامه

برای ارزیابی اثربخشی برنامه RISE، سطح دانش و دیدگاه شرکت‌کنندگان از طریق پیش‌آزمون و پس‌آزمون سنجیده شد. پیش‌آزمون در زمان ثبت نام از شرکت‌کنندگان و پس‌آزمون پس از اجرای برنامه انجام شد. نسخه اولیه پیش‌آزمون و پس

آزمون با استفاده از مطالب تدریس شده در کارگاه‌ها توسط مدرسان کارگاه‌ها طراحی شد. سپس در یک جلسه خبرگان که شامل مدرسان همه کارگاه‌ها و اعضای گروه آموزش پزشکی بود اعتبار سوالات مورد بررسی قرار گرفت. این جلسه منجر به تغییراتی بر روی سوالات پیش آزمون و پس آزمون به گونه ای که سطوح بالای تاکسونومی بلوم را در نظر بگیرد و همچنین از نظر شکل سوالات همه انواع سوالات از جمله جور کردنی، باز پاسخ و ... را در نظر بگیرد، شد.

داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴ مورد تحلیل قرار گرفتند و با توجه به نرمال نبودن داده‌ها از آزمون ناپارامتریک ویلکاکسون برای مقایسه پیش آزمون و پس آزمون استفاده شد. در این مطالعه به دلیل استفاده از سرشماری، مقایسه میانگین پیش آزمون و پس آزمون، می‌تواند تفاوت را مشخص کند اما به دلیل اینکه در سایر دانشگاه‌های کشور، ساختار مشابهی برای دفاتر توسعه آموزش وجود دارد و کارشناسان، فعالیت کارشناسی و اجرایی این دفاتر را به انجام می‌رسانند، برای تحلیل، بر اساس نرمالیتی داده‌ها، از آزمون

آماری ویلکاکسون هم برای استفاده در زمینه مشابه سایر دانشگاه‌ها استفاده شد.

یافته‌ها

در مرحله طراحی، چهار متخصص آموزش پزشکی در گروه‌های متمرکز شرکت کردند. اکثریت شرکت‌کنندگان (۷۶٫۷٪) زن بودند. حدود نیمی از شرکت‌کنندگان (۶۲٫۵٪) استادیار، ۲۵٪ دانشیار و ۱۲٫۵٪ استاد تمام بودند. گروه‌های متمرکز منجر به شناسایی موضوعات آموزشی شامل آشنایی با مقررات سازمانی مرتبط با دفاتر توسعه آموزش، ارزشیابی آموزشی، پژوهش در آموزش، فعالیت‌های مرتبط با هدایت دانشجویان استعداد‌های درخشان، اجرای برنامه‌های توانمندسازی اعضای هیئت علمی، برنامه ریزی یا بازنگری برنامه‌های درسی و دانش پژوهی شدند. طراحی آموزشی برنامه آموزشی "بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی" در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱: طراحی آموزشی برنامه آموزشی "بهبود آموزش و پشتیبانی کارشناسان در آموزش پزشکی"

هدف آموزشی	روش تدریس	فعالیت شرکت‌کنندگان	ابزار و منابع	ارزشیابی
آشنایی با مقررات سازمانی مرتبط با دفاتر توسعه آموزش، ارزشیابی آموزشی، پژوهش در آموزش، فعالیت‌های مرتبط با هدایت دانشجویان استعداد‌های درخشان، اجرای برنامه‌های توانمندسازی اعضای هیئت علمی، برنامه ریزی یا بازنگری برنامه‌های درسی و دانش پژوهی	سخنرانی، پرسش و پاسخ	مشارکت در بحث، ارائه تجربه‌های شخصی	اسلاید	پرسش کتبی از مفاهیم پایه
	کارگاه گروهی	تحلیل در گروه‌های کوچک	فرم تحلیل	ارائه شفاهی توسط گروه‌ها
	تمرین عملی	اجرای تمرین‌ها با راهنمایی مدرس	برگه تمرین	مشاهده و بازخورد مدرس
	بحث گروهی، خودارزیابی	تحلیل پیشرفت	فرم تحلیل	مشاهده و بازخورد مدرس

در مرحله اجرا، ۱۶ نفر از کارشناسان دفاتر توسعه آموزش در برنامه RISE شرکت کردند. بیشترین سن ۵۲ سال، کمترین سن ۲۵ سال و میانگین سابقه کاری ۱۴٫۸ سال بود. اطلاعات دموگرافیک شرکت‌کنندگان در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲: اطلاعات دموگرافیک شرکت کنندگان برنامه RISE

جنسیت	تعداد	سابقه کار	تعداد
زن	۱۳	کمتر از ۵ سال	۷
		۵ تا ۱۵ سال	۴
مرد	۳	بیش از ۱۵ سال	۵

نتایج نشان داد که برنامه RISE به طور قابل توجهی دانش و دیدگاه‌های شرکت کنندگان را بهبود داده است. سطح دانش شرکت کنندگان به میزان ۱,۷ نمره افزایش یافت (میانگین نمره از ۲,۰۵ در پیش آزمون به ۳,۷۵ در پس آزمون) و این تفاوت معنی دار بود ($P=0.02$). بیشترین افزایش سطح دانش، مربوط به کارگاه نحوه هدایت دانشجویان استعدادهای درخشان بود. در تمامی موضوعات، افزایش نمره سطح دانش در اثر مداخله انجام شده، مشاهده شد.

براساس آزمون ویلکاکسون، در کارگاه‌های آشنایی با ارزشیابی آموزشی، آشنایی با فعالیت‌های مرتبط با هدایت

دانش‌آموزان استعدادهای درخشان، نحوه بازنگری کوریکولوم و برنامه‌ریزی درسی، تغییر دانش تفاوت معنی دار داشت ($P \leq 0.05$) اما در زمینه آشنایی با آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌های کلی و مقررات سازمانی مرتبط با EDOS، آشنایی با پژوهش در آموزش، اجرای برنامه‌های توانمندسازی اعضای هیئت علمی و دانش پژوهی آموزشی، این افزایش معنی دار نبود ($P \geq 0.05$). نتایج ارزیابی سطح دانش شرکت کنندگان در برنامه RISE در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳: نتایج ارزیابی سطح دانش شرکت کنندگان در برنامه RISE

موضوع کارگاه	پیش‌آزمون (انحراف معیار $\pm$ میانگین)	پس‌آزمون (انحراف معیار $\pm$ میانگین)	P-Value
آشنایی با آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌های کلی و مقررات سازمانی مرتبط با EDOS	2.22 ± 2.31	2.44 ± 1.78	۰,۷۵
آشنایی با ارزشیابی آموزشی	5.00 ± 2.50	7.22 ± 2.64	۰,۰۲
آشنایی با پژوهش در آموزش	1.39 ± 2.20	1.39 ± 2.20	۱,۰۰
آشنایی با فعالیت‌های مرتبط با هدایت دانشجویان استعدادهای درخشان	0.11 ± 0.33	4.56 ± 3.09	۰,۰۰۸
اجرای برنامه‌های توانمندسازی اعضای هیئت علمی	3.75 ± 5.18	5.00 ± 5.34	۰,۱۲
نحوه بازنگری کوریکولوم	0.75 ± 1.53	3.65 ± 2.21	۰,۰۱
برنامه‌ریزی درسی	7.27 ± 4.10	4.60 ± 4.27	۰,۰۴
دانش پژوهی آموزشی	0.91 ± 3.02	0.95 ± 1.75	۰,۸۹

نمره میانگین دیدگاه از 12.83 ± 73.11 به 7.88 ± 76.83 (از ۹۰) تغییر کرد. بیشترین تغییر مربوط به نقش کارکنان در بهبود کیفیت آموزش بود. بعد از برگزاری برنامه، در

تمامی موارد مرتبط با دیدگاه، افزایش مشاهده شد و این افزایش معنی‌دار بود تنها در گزینه تأثیر بر نقش سازمانی، با

وجود افزایش، این افزایش معنادار نبوده است. نتایج ارزیابی دیدگاه در جدول ۴ ارائه شده است.

جدول ۴: نتایج ارزیابی سطح دیدگاه شرکت کنندگان در برنامه RISE

گوینه	میانگین $\pm$ انحراف معیار (پیش آزمون)	میانگین $\pm$ انحراف معیار (پس آزمون)	P-Value
درک مفید بودن برنامه	$7,44 \pm 2,96$	$9,22 \pm 0,83$	0,012
تأثیر بر نقش سازمانی	$8,78 \pm 2,17$	$8,67 \pm 1,50$	0,753
باور به تأثیر کارکنان بر ارتقای کیفیت آموزش	$6,56 \pm 1,88$	$8,11 \pm 1,45$	0,005
درک مفید بودن پژوهش در آموزش	$8,44 \pm 1,74$	$9,44 \pm 1,13$	0,008
اشتیاق برای برگزاری جلسات برنامه ریزی آموزشی	$7,56 \pm 1,88$	$8,77 \pm 1,48$	0,018
اشتیاق نسبت به وظایف مرتبط با دفتر توسعه آموزش (EDO)	$8,00 \pm 3,43$	$8,98 \pm 1,20$	0,047
اولویت دهی به برنامه ریزی برای برنامه توانمندسازی اعضای هیئت علمی	$5,78 \pm 2,68$	$7,22 \pm 2,32$	0,028
توافق درباره مفید بودن ارزیابی اعضای هیئت علمی	$6,67 \pm 3,00$	$7,50 \pm 2,50$	0,067
اولویت دهی به وظایف مرتبط با EDO در صورت زمان یکسان	$7,22 \pm 3,17$	$8,22 \pm 2,54$	0,043
درک پویا و پرنرژی بودن کارگاه	$6,26 \pm 2,80$	$7,33 \pm 3,12$	0,038

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد که برگزاری کارگاه های آموزشی طراحی شده برای کارشناسان دفاتر توسعه آموزش (EDO) به طور معناداری سطح دانش و دیدگاه آنان را افزایش داده است. این یافته ها بر اهمیت یادگیری سازمانی و توسعه حرفه ای کارشناسان در محیط های آکادمیک تأکید می کنند. بر اساس نظریه یادگیری سازمانی، چنین آموزش هایی نه تنها دانش و مهارت های کارشناسان را بهبود می بخشد، بلکه می تواند به ایجاد فرهنگ یادگیری مستمر در سازمان نیز کمک کند (۱۴). نتایج این مطالعه، تغییر در تمامی ابعاد دانش و دیدگاه رادر کارگاه های برگزار شده نشان داد. اما برای تعمیم نتایج به سایر

دانشگاه های کشور برخی از ابعاد علیرغم تغییر مثبت، تفاوت معناداری را نشان نداد. دلیل اصلی این تفاوت به ثقیل بودن موضوعات برخی کارگاه ها و عدم دانش قبلی در خصوص آن توسط کارشناسان قابل توضیح است.

بیشترین افزایش در دانش و دیدگاه، در کارگاه «هدایت دانشجویان استعداد های درخشان» مشاهده شد که نشان دهنده نیاز بالای کارشناسان به درک بهتر مفاهیم مرتبط با این حوزه است. این یافته همچنین بر اهمیت طراحی برنامه های آموزشی متناسب با نیازهای شغلی کارشناسان تأکید دارد. نظریه ساختارگرایی یادآور می شود که یادگیری زمانی اثربخش تر است که مبتنی بر فعالیت های عملی و مشارکتی باشد. بنابراین، گنجاندن تمرینات عملی و گروهی در این کارگاه ها احتمالاً

تأثیر مثبتی بر نتایج یادگیری داشته است. نتایج مطالعه King و همکاران (۲۰۲۱) نشان داد که عواملی مانند ارتباط مطالب آموزش داده شده با نیاز عملی و کاربردی مخاطبان و ترجیح یادگیری در محیط کار، در بهینه سازی توسعه حرفه ای مستمر مؤثر هستند (۲۰).

Bappi و همکاران (۲۰۲۴) تأثیر برنامه های آموزش و توسعه را بر عملکرد کارشناسان علمی دانشگاه Gombe ایالت نیجریه ارزیابی کردند. یافته های اصلی نشان داد که مشارکت کارشناسان دانشگاه در کارگاه های آموزشی با عملکرد آنان رابطه مثبت دارد (Oladejo, ۱۰). همکاران (۲۰۲۴) نیز اثربخشی فرآیند آموزش و توسعه را بر عملکرد کارشناسان علمی و پایداری آموزش دانشگاهی بررسی کردند. نتایج حاکی از رابطه معنادار بین فرآیند آموزش و توسعه و عملکرد کارشناسان علمی بود (۱۱). همچنین (L Argote 2024) در مطالعه خود اشاره می کند که یادگیری سازمانی با پویایی گروه ارتباط دارد (۲۱). این نتایج با مطالعه حاضر همسو هستند و نشان می دهند که آموزش کارشناسان، نقش کلیدی در موفقیت سازمان های آکادمیک دارد.

در این میان، بهبود دیدگاه کارشناسان نیز قابل توجه است. افزایش ۲،۷ امتیازی در دیدگاه نشان می دهد که آموزش ها نه تنها دانش، بلکه دیدگاه مثبت تری نسبت به مسئولیت ها و نقش های شغلی را تقویت کرده است. این تغییر دیدگاه می تواند به تعامل بهتر کارشناسان با اعضای هیئت علمی و دانشجویان منجر شده و در نتیجه کیفیت آموزش را ارتقا دهد. بر اساس نظریه یادگیری تحول آفرین، این تغییر نشان دهنده آن است که شرکت کنندگان نه تنها دانش خود را افزایش داده اند، بلکه دیدگاه خود نسبت به نقش های شغلی را نیز تعدیل کرده اند (۲۲).

مقالات انتقادی مختلف در حوزه یادگیری سازمانی نشان داده اند که یادگیری سازمانی در واقع ممکن است همیشه منجر به نتایج مثبت، مانند اثربخشی بیشتر، دانش واقعی و عملکرد سازمانی بهتر نشود (۲۳). در توضیح معنی دار نبودن افزایش

سطح دانش در موضوعات آشنایی با آیین نامه ها، دستورالعمل های کلی و مقررات سازمانی مرتبط با EDOS، آشنایی با پژوهش در آموزش، اجرای برنامه های توانمندسازی اعضای هیئت علمی، آشنایی با دانش پژوهی آموزشی، می توان به دشوار بودن موضوع و ماهیت برخی کارگاه ها اشاره کرد. به عنوان مثال، آیین نامه ها و دستورالعمل های موضوع فعالیت مراکز و دفاتر توسعه آموزش ماهیتا از گستردگی و پیچیدگی برخوردار بوده که همین افزایش سطح دانش را در این حوزه، مشکل تر می کند و یا موضوع پژوهش در آموزش به ویژه برای کارشناسانی که اساسا با کلیت پژوهش آشنایی نداشتند، بر سختی تدریس در این زمینه می افزاید.

این مطالعه دارای محدودیت هایی از جمله تمرکز صرف بر یک دانشگاه و عدم بررسی اثرات بلندمدت این آموزش ها بود. پیشنهاد می شود مطالعات آتی تأثیر این آموزش ها را در بازه زمانی طولانی تر و در سایر دانشگاه ها نیز بررسی کنند.

نتیجه گیری

یافته های این مطالعه بر اهمیت طراحی و اجرای برنامه های آموزشی هدفمند برای کارشناسان دفاتر توسعه آموزش تأکید می کند. چنین آموزش هایی می توانند به عنوان یک ابزار راهبردی برای ارتقای یادگیری سازمانی و بهبود عملکرد شغلی کارشناسان مورد استفاده قرار گیرند. همچنین انتقال این تجربه به سایر دانشگاه ها - به عنوان یک تجربه موفق - می تواند برای تدارک و ارزیابی این گونه مداخلات موثر باشد موفق و قابلیت تعمیم به دیگر دانشگاه ها تأکید کنید.

مشارکت نویسندگان:

همه نویسندگان به صورت یکسان در تهیه این مقاله مشارکت داشته اند.

تشکر و قدردانی:

ملاحظات اخلاقی:

از تمام اساتید، تسهیل‌گران و شرکت‌کنندگان در برنامه

RISE قدردانی می‌کنیم.

تعارض و منافع:

هیچ گونه تعارض منافی وجود ندارد.

حمایت مالی:

این مطالعه با پشتیبانی مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی (پروژه شماره ۴۰۱۰۰۰۸۳۲) انجام شده است. نقش حامی مالی، پشتیبانی از اجرای مداخله و فرآیند جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها بود.

رعایت اصول اخلاقی: این پژوهش با تأیید کمیته اخلاق در تحقیقات دانشگاه علوم پزشکی (IR.KMU.REC.1402.255) انجام شده است. شرکت کنندگان به صورت داوطلبانه وارد مطالعه شدند و هر زمان که مایل بودند می‌توانستند از مطالعه خارج شوند و اهداف پژوهش و موارد اخلاقی برای ایشان به صورت شفاهی و کتبی توضیح داده شد. همچنین به شرکت کنندگان در پژوهش، اطمینان از محرمانگی اطلاعات ارائه شد و توضیح داده شد که نتایج حاصل، تنها برای اهداف پژوهش استفاده خواهند شد.

References

1. Purwanto MB. *Professional Growth And Staff Development (How To Encourage Employees To Pursue Professional Development)*. Int J Technol Educ Res. 2023;1(01):153-65.
2. Chemutai LP, Khalili OE. *Influence of staff training and development on academic performance of lecturers at Rongo University, Kenya*. Int Acad J Soc Sci Educ (IAJSSE). 2022;2(3):74-93.
3. Ataullayeva M. *Communicative competence as a factor of personal and professional development of a future specialist*. J Acad Res New Uzbekistan. 2024;1(2):17-22.
4. Ma J, Saadati SA, Yang J, McDonnell M. **Health Service Experiences of War-injured Immigrant Populations in Canada in 2023**. J Res Health. 2024;14(6):505-14.
5. Gazki PR, Hekmat SN, Salajegheh M. *Pathology and solutions for activities of medical education development offices*. BMC Med Educ. 2024;24(1):14.
6. Khajeh Joshaghani M, Ahmadi S, Mohammadimehr M. *Explaining the Current and Ideal Situation of the Education Development Centers from the perspective of Faculty members: a quantitative study*. Journal of Educational Studies (Persian). 2021;17:24-35.
7. Taghavinia M, Maleki MR, Arabshahi KS. *Educational leadership in education development centers: A qualitative study*. J Educ Health Promot. 2021;10(1):46.
8. Mansourian Z, Moonaghi HK, Jamali J, KhajaviRad A, Ashrafifard H. *Examining the Related Factors Associated with Increased Length of Study in PhD Students in Mashhad University of Medical Sciences from the Viewpoints of Faculty Members, Students and Academic Staffs*. J Med Educ Dev (Persian). 2021.
9. Shaterjalali M, Yamani N, Mohammadi A. *Revision of task description of educational development centers and educational development offices: Toward performance improvement*. J Educ Health Promot. 2024;13(1):232.
10. Bappi U, Bello M, Jamari AA. *Assessment of the impact of training and development programmes on academic staff performance in Gombe State University*. Afr J Soc Behav Sci. 2024;14(1).
11. Bappi U, Bello M, Jamari AA. *ASSESSMENT OF THE IMPACT OF TRAINING*
12. Oladejo OM, Mutereko S, Ganiyu IO. *Training and development process: implication for academic staff performance and sustainable University Education*. Dev Learn Organ. 2024;38(3):4-6.
13. Bingwa L, Ngibe M. *The impact of academic training programmes in improving teaching and learning: A case of academic staff at a selected university of technology*. S Afr J High Educ. 2021;35(2):21-41.
14. Anglin AH, Kincaid PA, Short JC, Allen DG. *Role theory perspectives: Past, present, and future applications of role theories in management research*. J Manag. 2022;48(6):1469-502.
15. Basten D, Haamann T. *Approaches for organizational learning: A literature review*. Sage Open. 2018;8(3):2158244018794224.
16. Osiesi MP, Odobe VT, Sanni KT, Adams AB, Oke CC, Omokhabi US, et al. *An assessment of the impact of professional development and training on job performance of library staff in Federal University Oye Ekiti libraries, Nigeria*. Libr Manag. 2022;43(3/4):228-39.

17. Sarvi M, Seidi M, Emad Momtaz H, Mahdavi N, Afshari M. *Identifying the Opinions of Students, Professors and Educational Managers Regarding the Factors Affecting the Improvement of the Quality of Education in Hamadan University of Medical Sciences*. J Med Educ Dev (Persian). 2024.
18. Salajegheh M, Gandomkar R, Mohammadi E. **Faculty development in the COVID-19 era: a rapid systematic review**. Med J Islam Repub Iran. 2022;36:86.
19. Marginson S. *Limitations of human capital theory*. Stud High Educ. 2019;44(2):287-301.
20. Hora MT, Benbow RJ, Lee C. *A sociocultural approach to communication instruction: How insights from communication teaching practices can inform faculty development programs*. J Learn Sci. 2021;30(4-5):747-96.
21. King R, Taylor B, Talpur A, Jackson C, Manley K, Ashby N, et al. *Factors that optimise the impact of continuing professional development in nursing: A rapid evidence review*. Nurse Educ Today. 2021;98:104652.
22. Argote L. *Group Dynamics Meets Organizational Learning: Reflections on Research*. Small Group Res. 2024;10464964241263117.
23. Rodríguez Aboytes JG, Barth M. **Transformative learning in the field of sustainability: a systematic literature review (1999-2019)**. Int J Sustain High Educ. 2020;21(5):993-1013.
24. Balarezo JD, Foss NJ, Nielsen BB. *Organizational learning: Understanding cognitive barriers and what organizations can do about them*. Manag Learn. 2024;55(5):741-68

Effectiveness Evaluation of "Refining Instruction and Support for Staff in Medical Education" Program on Improving the Knowledge Perspectives of Medical Education Development Office Experts

Rezaei Gazki P (PhD)¹, Noori Hekmat S (PhD)², Salajegheh M (PhD)^{3*}

¹ Department of Medical Education, Medical Education Development Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

² Institute for Futures Studies in Health, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

³ Department of Medical Education, Medical Education Development Center, Kerman University of Medical Sciences, Kerman, Iran

Received: 18 May 2025

Revised: 10 June 2025

Accepted: 16 June 2025

Abstract

Introduction: The importance of human resources in medical universities has received special attention. Given the vital role of education development office experts in improving the education in medical universities, this study aimed to evaluate the effectiveness of the training program "Refining Instruction and Support for staff in Medical Education" on improving the knowledge and perspectives of medical education development office experts.

Method: A quasi-experimental study was designed to implement and evaluate a medium-term program which was developed based on literature review, study of upstream documents, and needs assessment through focus groups with medical education experts. The program consisted of eight training workshops. Which was conducted as a census on 16 experts from the development offices of Kerman University of Medical Sciences. Effectiveness was evaluated through pre-test and post-test.

Results: A significant increase in the knowledge of the participants was observed, so that the average scores increased from 2.05 ± 1.87 to 3.75 ± 1.51 , with the greatest change observed in the area of guiding gifted students. Also, in this study, the experts' perspective score increased from 73.11 ± 12.83 to 76.83 ± 7.88 , indicating a positive change in their perspective towards their role in improving education.

Conclusion: These findings emphasize the necessity of specialized training for experts from education development offices and indicate that such programs can strengthen the culture of continuous learning and professional development.

Keywords: Medical education, continuing education, organizational learning, professional development, Educational Development Office (EDO)

This paper should be cited as:

Rezaei Gazki P, Noori Hekmat S, Salajegheh M. *Effectiveness Evaluation of "Refining Instruction and Support for Staff in Medical Education" Program on Improving the Knowledge Perspectives of Medical Education Development Office Experts*. J Med Edu Dev 2025; 20(1):1146 - 1155.

* Corresponding Author: Tel: +989131981851, Email: mahla.salajegheh90@gmail.com